

Diolch am Weddi'r Arglwydd

Caneuon Ffydd: Rhif 156

Diolch am Weddi'r Arglwydd,
diolch i'r hwn a'i rhoes
yn llwybyr i ni ddyfod
at Dduw, ym more oes;
diolch am gael ei dysgu
a'i hadrodd yn ein hiaith,
diolch am ei goleuni
i'n tywys ar ein taith.

Diolch am fodd i wybod
na phalla gofal Duw,
mae gair yr Iesu'n ddigon,
gwrandäwr gweddi yw;
diolch fo gair ein calon
a diolch fyth fo'n llef
wrth ufuddhau i'r Iesu
a dweud ei weddi ef.

T. ELFYNJONES

MYFYRDOD

Faint ohonom, mewn gwirionedd, all ddweud ein bod wedi deall Gweddi'r Arglwydd pan ddysgwyd hi inni fel plant? Mae gan lawer ohonom atgofion o adrodd pethau digon rhyfedd, rwy'n siŵr, wrth gydadrodd Gweddi'r Arglwydd!

Diolch am gael ei dysgu ym more oes a wna Elfyn Jones. O gofio mai patrwm o weddi ar gyfer ei ddisgyblion y bwriadodd Iesu iddi hi fod, mae hi'n arweiniad inni ar gyfer ein gweddïo i gyd. Does dim yn well na meithrin arferion da yn ifanc, a pha arfer gwell y gallwn feddwl amdano na'r arfer o weddïo yn gyson gyda Gweddi'r Arglwydd yn batrwm ar ein cyfer? Yn y 69 o eiriau a gynhwysir ynddi yn yr Hen Gyfieithiad mae hi'n cyflwyno patrwm inni sy'n cyffwrdd â phob agwedd ar weddi. Mae hi'n cynnwys pob dim y mae angen inni ei wybod am weddi am mai Iesu a ddewisodd

y geiriau – ‘diolch i’r hwn a’i rhoes’.

Ond nid gweddi i’w hailadrodd yn ddifeddwl yw hi; oni fu i Iesu rybuddio’i ddisgyblion rhag ‘pentyrru geiriau fel y mae’r Cenhedloedd yn gwneud’? (Mth. 6:7). Ystyriwn Weddi’r Arglwydd fel man cychwyn y daith yn hytrach na’i phen draw, oherwydd un peth ydy gwybod Gweddi’r Arglwydd a gallu ei hadrodd ar ein cof, peth arall ydy gwybod sut i weddio. Mae hi’n ein cyfeirio i lwybrau gweddi, ac mae ein diolch am bopeth sydd yn ein cyfeirio at y llwybrau hynny am ei fod yn ‘oleuni i’n tywys ar ein taith’.

Gallem ysgrifennu’n helaeth ar y weddi hon, ond beth am edrych ar yr hyn y dylem ei gofio ‘wrth ufuddhau i’r Iesu a dweud ei weddi ef’. Fel y dywedodd rhywun:

‘Ni allaf ddweud “Ein” os wyf yn byw er fy mwyn fy hun;
ni allaf ddweud “Tad” os nad wyf yn ceisio byw fel ei blentyn;
ni allaf ddweud “yr hwn wyt yn y nefoedd” os nad wyf yn ceisio trysorau yno;
ni allaf ddweud “sancteiddier dy enw” os nad wyf yn ceisio sancteiddrwydd;
ni allaf ddweud “deled dy deyrnas” os nad wyf yn gwneud popeth a allaf i’w hyrwyddo;
ni allaf ddweud “dyro inni heddiw ein bara beunyddiol” os wyf yn anonest neu’n hunanol;
ni allaf ddweud “maddau i ni ein dyledion” os wyf yn dal dig yn erbyn rhywun;
ni allaf ddweud “nac arwain ni i brofedigaeth” os wyf yn mynnu fy rhoi fy hun ar lwybr temtasiwn;
ni allaf ddweud “gwared ni rhag drwg” os nad wyf yn gwisgo arfogaeth Duw;
ni allaf ddweud “eiddot ti yw y deyrnas a’r nerth a’r gogoniant” os nad wyf yn rhoi i’r Brenin y ffyddlondeb sy’n iawn iddo ei gael;
ac ni allaf ddweud “yn oes oesoedd” os yw fy holl agwedd at fywyd wedi ei gyfyngu i bethau tymhorol.’

GWEDDI

Ein Tad, diolchwn am Weddi’r Arglwydd, ond po fwyaf y sylwn arni, mwyaf ein hangen am dy gymorth i ddweud y patrwm hwn o weddi a roddodd Iesu i’w ddisgyblion. Dysg i ni dy lwybrau. Er mwyn Iesu. Amen.